

ure. Ne gre torej za natančno in podoživeto predstavitev preživetja počitnic vsakega učenca, temveč za vljudnostno strategijo, s katero bi lahko učitelj izrazil spoštovanje obžalovanja učencev, da so se počitnice iztekle. Ta(ka) strategija učencem počitnic ne bi podaljšala niti jih vrnila, prispevala pa bi lahko k vzpostavitvi boljšega vzdušja, približno v naslednjem smislu: *vsem nam je žal, da so se počitnice iztekle, vendar smo zdaj vsi spet nazaj in to ne bo oviralo našega nadaljnjega dela*. Pogovor o počitnicah bi s stališča vljudnostne teorije lahko pomenil obliko izražanja upoštevanja in spoštovanja sogovorčevih interesov, potreb ali zahtev in bi lahko v tem smislu zmanjšal stopnjo ogrožanja učencev, ki se lahko pojavi s ponovno vzpostavitvijo rednih šolskih obveznosti.

Empatično oz. pretirano izražanje pravilnosti odgovora ali pohvale za opravljene naloge ima lahko v smislu vljudnostne teorije vlogo izražanja širšega odobravanja sogovorca. Če bi npr. učenec izjavo:

(16) »Zelo dobro! Odlično!«

razumel kot odobravanje svoje osebnosti in tudi siceršnje sposobnosti, bi lahko ta in podobne tako oblikovane izjave bistveno prispevale k njegovi motivaciji za nadaljnje delo in pripravljenosti za sodelovanje ali pa npr. za reševanje problemov, ki so morda nastali pri drugih vsebinah.

Naslednji primer:

(17) »Tole je ena taka splošno priznana mora, ki vsem predstavlja problem, ampak tudi čez tole se bomo prebili«

vsebuje dve vljudnostni strategiji. Pretiravanje oz. dramatiziranje (*»splošno priznana mora, ki vsem predstavlja problem«*) lahko izraža prepoznavanje sogovorčevih potencialnih muk in prek tega povečano govorčevo skrb za (dobrobit) sogovorca. Vključevanje govorca (*»se bomo prebili«*) lahko izraža pripadnost istemu krogu neposredno prizadetih – ne le, da lahko na ta način govorec pove, da je tudi sam imel podobne probleme, sporoči lahko tudi, da je njihovo reševanje tudi njegova, ne le sogovorčeva naloga. Skratka, govorec se lahko prek tako oblikovane izjave skuša prikazati kot oseba, ki sogovorca razume (najverjetneje celo prek lastne izkušnje), deli njegove občutke in nenazadnje prevzema tudi soodgovornost za reševanje problematike.

Izjava:

(18) »Ta odgovor bi pa lahko natančneje oblikoval, se strinjaš/strinjate?«